preek	18 mei 2025
thema	**God stempelt zijn mensen**
tekst	Openbaring 7:3: ‘Laat het land en de zee en ook de bomen nog ongemoeid! Eerst moeten wij het zegel van onze God op het voorhoofd van zijn dienaren aanbrengen.’

liturgie:	
begroeting =	Onze hulp en onze verwachting is van God onze Heer (Hemelhoog 495)
kindermoment	kinderlied: Als je gelooft in de Here Jezus, dan komt er vrede in je hart (Opwekking Kids 39)
kinderen naar hun club	
gebed	Machtige Heer en God, wat U gedaan hebt, is wonderbaar (Opwekking 583)
lezen Openbaring 6:1-7:3	De Heer regeert (Opwekking 375)
preek	Was mij witter dan sneeuw (Opwekking 811)
gebedspunten	
gebed	
kinderen komen terug	
collecte	Wij zijn het volk van God (Opwekking 798)
appel vanuit Efeziërs 4:25-32	
zegen	

Voor Johannes valt het leven niet mee.

Er is veel wat hij zou *willen* doen maar niet meer *kan* doen. Hij kan niet meer door West-Turkije reizen. Hij kan de kleine groepjes christenen daar niet meer bemoedigen door hen op te zoeken. Hij kan andere mensen in West-Turkije niet meer oproepen om zich gewonnen te geven aan Christus. Zijn leefruimte is beperkt tot dat kleine eilandje voor de kust van West-Turkije. Wat zou hij *nu* nog kunnen?

Maar op een dag gebeurt er iets bijzonders. Johannes vertelt erover in het boek Openbaring.

Hij mag een kijkje nemen in de hemel. Hij ziet daar Jezus Christus.

Jezus Christus wordt een leeuw genoemd maar als Hij zich vertoont dan zie je geen leeuw maar een lam. Apart hè? Dit lam krijgt een boekrol in zijn handen, een boekrol die opgerold is en daarna zorgvuldig verzegeld is (met wel *zeven* zegels) zodat je absoluut niet kunt lezen wat erin staat. Alleen het lam (Jezus Christus) mag die boekrol openen. Dat Hij er is en dat Hij de boekrol mag openen, dat geeft iedereen in de hemel moed.

Johannes hoort hoe dankbaar iedereen is vanwege Jezus Christus.

Iedereen in de hemel is in aanbidding voor Hem: het lam dat de boekrol ontvangen heeft en de zegels één voor één mag verbreken. Iedereen *zingt* voor Hem! *juicht* voor Hem! Laten wij hier op aarde meedoen met die aanbidding in de hemel.

“Machtige Heer en God, wat U gedaan hebt, is wonderbaar.”

Het lam verbreekt de eerste vier zegels.

Op aarde verschijnen ruiters te paard. Johannes ziet hen één voor één komen (na elk zegel een volgende ruiter) maar deze ruiters zijn niet na elkaar actief maar naast elkaar; het is een afschuwelijk viertal. Met z’n vieren dompelen ze de hele aarde in de ellende.

Het lam verbreekt daarna het vijfde en het zesde zegel.

In beide gevallen is Johannes getuige van een gebed.

Als het vijfde zegel wordt verbroken, hoort Johannes een gebed *in de hemel* (van christenen die gestorven zijn en die worden aangeduid als ‘de zielen onder het altaar’): het is een gebed tot God, een gebed om recht; op 4 mei hebben we daarbij stilgestaan.

Als het zesde zegel wordt verbroken, hoort Johannes een gebed *op aarde* (van mensen die op aarde leven en die zien dat de wereld vergaat): het is geen gebed tot God maar een gebed tot de bergen en de rotsen, een gebed om bescherming zodat God je niet meer ziet

en het lam je niet kan straffen.

Laten we met eerbied en ontzag lezen hoe Johannes dit alles beschrijft. Aansluitend zingen we een bewerking van Psalm 97: De Heer regeert!

Er komt een hoop ellende.

Het boek Openbaring staat er vol van. Er zijn al heel veel verschrikkelijke dingen gebeurd maar dat is niets vergeleken bij de dingen die nog gaan gebeuren. Dat klinkt dreigend en dat *is* ook dreigend.

Maar: de ellende mag pas losbarsten als al Gods dienaren gestempeld zijn.

Eén engel heeft een opdracht van God voor de vier engelen die klaarstaan om de aarde van alle kanten te bedreigen. Hij roept die vier engelen luid toe: “Laat het land en de zee en ook de bomen nog ongemoeid! Eerst moeten wij het zegel van onze God op het voorhoofd van zijn dienaren aanbrengen.”

Wat betekent dat voor ons (mensen)? Laten we het daar nu over hebben, in vier stappen.

Stap 1: God regeert.

Dat roept verzet op.

Heel veel mensen houden er geen rekening mee dat God regeert. Soms ontkennen ze dat zelfs. En soms gaan mensen nog verder door te zeggen: als er ooit werkelijk een god was, dan is hij vast en zeker overleden; als je vandaag een kijkje zou kunnen nemen in de hemel dan zou je daar waarschijnlijk een oude grijsaard in een leunstoel zien zitten: dood, gestorven in zijn slaap. God is dood.

Hoe kan een goede god immers toestaan dat de wereld geteisterd wordt door aardbevingen, overstromingen, orkanen, ziekten, oorlogen, mensen die hele groepen andere mensen willen vernietigen, …? (zoals in de Tweede Wereldoorlog zes miljoen Joden systematisch zijn uitgedelgd).

Als er werkelijk een god was dan zou hij wel zorgen dat zulke vreselijke dingen niet gebeuren. Dit is hoe veel mensen denken. En het sluit misschien wel aan bij hoe jij je voelt te midden van alles wat er gebeurt.

En God? Hij schiet niet in de verdediging.

Hij laat aan Johannes zien en horen dat Hij regeert. Daarmee heb je nog niet een verklaring van alles wat gruwelijk mis gaat. Maar daarmee heb je wel één zekerheid: God bepaalt de gang van zaken in zijn schepping. Hij is de levende God.

Hij regeert. Dat is stap 1.

Stap 2: God straft.

De laatste dag komt eraan.

De verschijnselen die Johannes ziet, zijn wel bekend bij de christenen in West-Turkije tot wie Johannes zich allereerst richt. Zij weten alles van aardbevingen want ze hebben het zelf meegemaakt en ze weten hoe gevaarlijk aardbevingen zijn. Maar nu is Johannes getuige van een mega aardbeving met mega gevolgen. Alles wat God zorgvuldig in elkaar gezet had zodat zijn schepping een prachtig geheel werd, valt uit elkaar. De zon doet het niet meer, de maan houdt ermee op, de sterren bedreigen de aarde.

Vluchten kan niet meer.

Waar moet je heen als alles het begeeft? Er is geen enkele veilige plek meer. De grootste mensen (de belangrijkste mensen, de rijkste mensen) kunnen ondanks al hun macht en ondanks al hun rijkdom niet meer ontsnappen. De kleinste mensen (de armste mensen) kunnen zich niet meer kleinmaken en in hun schulp kruipen zodat de ellende over hun hoofd heengaat. Vluchten kan niet meer.

Iedereen wil dood.

Dat is het enige dat nog overblijft. Iedereen verlangt ernaar dat de enorme rotsblokken die bovenop de bergen liggen, naar beneden donderen en bovenop hen vallen zodat God hen niet kan zien (omdat er een hele berg stenen op hen ligt) en zodat ze veilig zijn voor de toorn van Jezus Christus (omdat Hij hen niet meer kan treffen dankzij die berg stenen). Dat is de wens van iedereen. Dat is hun 'gebed'.

Huiveringwekkend is het.

Dit is wat verzet (blijvend verzet) tegen God met je gaat doen. Dat je doodsbang wordt voor Jezus. Dat je zou willen dat God je niet kan zien. Dat je er van overtuigd bent dat geen mens de ellende van de laatste dag kan doorstaan omdat de toorn van God overweldigend is en aan zijn straffende hand niet te ontkomen is.

Afschuwelijk hè? Maar:

De laatste dag komt niet zomaar, pardoes. God kondigt de laatste dag aan. Keer op keer kun je daarover lezen in de profetieën van het Oude Testament. Ook Jezus heeft het erover tijdens zijn leven op aarde. Hij laat in de hemel aan Johannes zien wat er staat te gebeuren. Hij wil ons via Johannes voorbereiden op de dag die komt. Hij waarschuwt ons. En juist daaruit blijkt zijn genade.

God biedt de mensen een uitweg. Daarvoor gaan we naar stap 3.

Stap 3: God stempelt.

God stempelt zijn dienaren.

Daar is het wachten op. Daarom mag de ellende nog niet losbarsten.

Die ellende wordt in Openbaring 6 en 7 op drie manieren beschreven: eerst wordt verteld dat de ellende wordt veroorzaakt door een viertal ruiters te paard; daarna wordt de ellende aangeduid als de verschrikkingen van de laatste dag; vervolgens wordt de ellende toegeschreven aan de vier winden die schade zullen toebrengen aan alles wat er is. Het zijn drie verschillende beschrijvingen maar steeds gaat het over dezelfde ellende: één afschuwelijke kluwen aan vreselijke dingen die zich in de loop van de eeuwen hebben voorgedaan en die nog zullen volgen.

Die ellende mag nog niet losbarsten. Want eerst moet God al zijn dienaren in veiligheid brengen. Dat doet Hij door ze te laten stempelen. Ze krijgen allemaal Gods naam op hun voorhoofd.

Dat is een beeld dat de christenen in de dagen van Johannes wel begrijpen.

In die tijd was slavernij een wijdverbreid verschijnsel. Sommige slaven hadden best wel een prettig leven. Maar de meeste slaven hadden het zwaar en gingen er daarom vandoor als ze de kans kregen. Als zo'n weggelopen slaaf werd opgepakt en weer werd terugbezorgd bij zijn heer, kreeg hij op zijn voorhoofd een paar letters ingebrand die verwezen naar zijn *heer*. Aan die letters kon iedereen zien: dit is de slaaf van die en die. Voor de rest van zijn leven zat hij daardoor vast aan zijn heer.

Ongeveer in die richting moet je denken bij het stempel dat Gods engelen gaan zetten in opdracht van God. Gods dienaren krijgen de naam van *hun* Heer (van *God*) op hun voorhoofd. Daar kan iedereen aan zien: deze persoon is een dienaar van God; deze persoon hoort bij God; deze persoon staat onder de bescherming van God.

Hier zijn heel veel vragen bij te stellen.

Om te beginnen: Dat stempel dat God laat zetten op het voorhoofd van zijn dienaren, is dat stempel zichtbaar? Anders gezegd: Ben je door dat stempel herkenbaar als een dienaar van God? (zoiets als een oranjefan die direct opvalt). Moet jij als dienaar van God op diezelfde manier *opvallen*? Dat doet me denken aan wat iemand een keer tegen mij zei. Ik was toen ongeveer dertig jaar oud en ik was inmiddels een paar jaar dominee. Iemand zei tegen me dat ik toch echt in driedelig zwart moest lopen. Want dan was ik voor iedereen herkenbaar als dominee en dan wist iemand die in geestelijke nood zat

direct: bij hem kan ik terecht. Dat roept bij mij nu alsnog de vraag op: Moeten wij misschien *allemaal* direct herkenbaar zijn als christen? dat mensen die op je pad komen direct zien: dat is een christen! bij die persoon kan ik terecht! Dat zou toch prachtig zijn! Zou dat misschien ook moeten? Is dat wellicht ook Gods bedoeling?

Verder: Op welk moment zet God zijn stempel op je? En op basis waarvan doet God dat? Kun je dat stempel verdienen? (bijvoorbeeld: door veel te bidden, door veel in de Bijbel te lezen, door je goed te gedragen). En kun je het stempel dan ook weer kwijtraken? (bijvoorbeeld: omdat je slechte keuzes maakt, domme dingen doet, je met de Bijbel geen raad weet, je schaamt voor je gedrag en daarom niet meer durft te bidden).

Andere vraag: Heeft het stempel dat God laat zetten, iets te maken met de doop? En wat is het verband tussen dat stempel en de heilige Geest?

Over elk van deze vragen zou ik heel veel kunnen zeggen maar dat doe ik nu niet.

Ik hou het nu op de kern: Gods stempel is *niet* een beloning van jouw goeie gedrag. Gods stempel is *wel* een bewijs dat jij zijn eigendom bent (2 Kor. 1:22). Gods stempel is bedoeld als een bemoediging. Het is een teken van Gods trouw. God zegt daarmee: Bij Mij ben je veilig. En daarmee gaan we naar stap 4.

Stap 4: God beschermt.

God belóóft dat.

Johannes is daar getuige van. Hij vertelt verderop in het boek Openbaring dat hij hele enge reuzesprinkhanen ziet. Het doet denken aan een duivelse legermacht. Vreselijke dieren zijn het, die de mensen afschuwelijk pijn kunnen doen. Maar ze mogen geen poot uitsteken naar de mensen die het zegel van God op hun voorhoofd hebben (Openb. 9:4). Je bent beschermd tegen dat enge duivelse leger.

Hoever gaat Gods bescherming?

Er zijn christelijke predikers volgens wie een echte christen nul ellende meemaakt.

Je komt zulke predikers tegen in Afrika: als je gelooft, echt gelooft, dan vallen (bij wijze van spreken) de goudstukken uit de hemel.

Je komt zulke predikers tegen in de Verenigde Staten: een echte christen leidt een rijk gezegend leven en dat vertaalt zich in peperdure schoenen, een wagenpark met snelle auto's, een eigen vliegtuig, één en al succes.

Je komt zulke predikers tegen in Nederland: een echte christen wordt niet ziek; wie ziek is wordt zonder twijfel beter, als je maar goed bidt (of door de goeie mensen voor je laat bidden).

Ik wou dat het waar was.

Wat zou het heerlijk zijn als nu al alles gladjes zou verlopen. Als je volledig gezond zou zijn, nergens ooit een pijntje … Als alles wat je doet, zou lukken: je examens doe je fluitend, op je werk gaat het goed, in je relatie is alles oké, je zit nergens mee want je hebt geen enkel probleem… Als iemand je vraagt: 'alles goed?' dan zeg je enthousiast: 'jaa!' …

Maar zo is ons leven niet.

We hebben onze struggles. We hebben onze tegenslagen. We hebben ons verdriet.

De volmaaktheid komt later.

Johannes mag het alvast zien. Hij ziet in de hemel een onafzienbare mensenmenigte. Zij hebben de grote verdrukking doorstaan. Ze hebben hun kleren witgewassen in het bloed van het lam. Het lam zal hen hoeden, hen naar de waterbronnen van het leven brengen. En God zal alle tranen uit hun ogen wissen (Openb. 7:14-17).

Dat is wat God ons belooft.

We zingen nu een bewerking van Psalm 51: Was mij witter dan sneeuw.